

İçimizdeki Sokak Çocuđu

– ferda'ca · 10 Haziran 2014

İçim(İZ)deki Sokak Çocuđu

Yalnızlıkları çoğaltıyor yollar
köprü altında intihar ediyor
ayrıntının rengi yalnızlıklar.

Yürekleri aksırır durur
sallanan gecede
düşlerin anısı
göklerin demirli perdesinde.

dünya tersine döndü
dürbünün öbür ucunda
kendinden daha dipte yıldızlar
yitik bir yaz leşinde tutkular.

Bir demet geçiyor
dört mevsimin ellerinden
intihar ediyor kara göldeler.

çağırıyor varoş türküleri
damarlarında harf harf
koşuyor ıslıklarda yüz metre
direnişçi şiir oluyor tünekler
alabora olmuş yenilgi kadrosu
celladın tekmesinde
vuruyor sandalyeye
toplumsal cellat.

Genişliyor kambur
sonsuzluđun kafesinde
yıldızlar düşmek ister miydi
altlarına gazete hüznü serilmiş
tozlu ayaklar üstüne
hepimizin yalnız bıraktıkları

bizlerden biriydi işte
göbek çukurunda kendini bölen.

Konuşan gözlerin enkazında
şimdi çuha çiçeği sözler...

Ferda Özsoy